

να γνωστό· εν τούτοις όταν αντιλαμβάνεται μια πολύ χτυπητή διχογνωμία οφείλει να μην την αποσιωπήσει, και να προειδοποιήσει τους αναγνώστες του· έχει χρέος να μην αδικήσει ένα νέο συγγραφέα. Οπωσδήποτε εγώ τουλάχιστον, έστω κι αν αναγνωρίζω ότι υπάρχει μέσα στον κ. Πατατζή κοχλασμός, επειδή πιστεύω ότι η Τέχνη είναι εκτέλεση κι όχι πρόθεση, ότι η Τέχνη διαμορφώνεται όταν ο εσωτερικός αναβρασμός έχει κατασταλάξει, ηρεμήσει και ξελαγαρισθεί, δεν διακρίνω τουλάχιστον για την ώρα, στην άρρυθμη αρχιτεκτονική του μυθιστορήματός του κ. Πατατζή *Μεθυσμένη πολιτεία*, στον τρόπο με τον οποίο ο κ. Πατατζής επισωρεύει αξεδιάλεχτα τα υλικά του, και στη χοντροκοπιά όλων των εκφράσεών του, εγγυήσεις για τη μελλοντική εξέλιξη του νέου συγγραφέα.

Ο.π.

Η «Ποιητική Τέχνη»

Το τεύχος 22 (15 Ιανουαρίου) δημοσιεύει τον πρόλογο της τραγωδίας *Σόδομα και Γόμορα* του Ν. Καζαντζάκη, ο οποίος την αφιερώνει στον «Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο» (σ. 3-9). Ακολουθεί το πεζό κείμενο του Στρ. Μυριβήλη «Περπάτησε η σελήνη» (σ. 10-12) και το πληροφοριακό άρθρο του Γερμανού φιλέλληνα και νεοελληνιστή που ζούσε στην Ελλάδα Αλέξανδρου Στάινμετς (1889-1973)⁹⁶ «Μεταναζιστική Γερμανία» (σ. 13-14). Ο φιλόσοφος Ντ. Αποστολόπουλος σχολιάζει την *Οδύσεια* του Καζαντζάκη (σ. 16-21). Το πεζογράφημα «Απόσπασμα 1918» του Γ. Δέλιου αναφέρεται στο τελευταίο έτος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου (σ. 22-25). Ακολουθούν τέσσερα ποιήματα του Τ. Βαρβιτσιώτη (σ. 26-27), από τα οποία αντιγράφω το τελευταίο:

ΑΦΗΣΕ ΑΤΑΡΑΧΗ

Άφησε ατάραχη αυτό το υπνοβατικό άστρο
Να καταφύγει μες στο κρεβάτι σου

Μια μπούκλα ομίχλης
Θα σου χαρίσει τον ίλιγγο

96. Βλέπε Εμμ. Κριαράς, «Αλέξανδρος Στάινμετς (1889-1973). Ένας ξεχασμένος νεοελληνιστής», *Νέα Εστία*, Νοέμβριος 2001, τεύχ. 1793, σ. 647-654.

